

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 września 2016 roku

Sąd Rejonowy w Dzierżoniowie Wydział III Rodzinny i Nieletnich

w składzie następującym:

Przewodniczący SSR Joanna Polak-Kałużna

Protokolant: Andżelika Socha

po rozpoznaniu w dniu 26 września 2016 roku w Dzierżoniowie na rozprawie

sprawy z powództwa **P. G.**

przeciwko **M. G., J. K. i T. G.**

o alimenty

I. oddala powództwo;

II. zasądza od powoda P. G. na rzecz pozwanych M. G., J. K. i T. G. kwoty po 600 zł tytułem zwrotu poniesionych kosztów procesu związanych z ustanowieniem pełnomocnika.

UZASADNIENIE

Powód P. G. w pozwie z dnia 24 września 2015 roku wniósł o zasądzenie na swoją rzecz alimentów w kwocie po 400 zł miesięcznie od pozwanych J. G., M. G. i T. G. płatnych do 10 dnia każdego miesiąca z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia wymagalności do dnia zapłaty oraz o zasądzenie na rzecz powoda od pozwanych kosztów postępowania oraz kosztów zastępstwa procesowego (pomimo, że nie był reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika). Uzasadniając żądanie powód podniósł, że pozwani są jego dziećmi z małżeństwa z D. G., a on po orzeczeniu rozvodu z wnioskiem o eksmisję w 20105 roku pozostał bez majątku ruchomego i wartościowego majątku nieruchomego, że jest bezrobotny bez prawa do zasiłku, a z uwagi na osiągnięty wiek przedemerytalny podjęcie przez niego zatrudnienia napotyka na liczne trudności. Powód wskazał, że pomimo aktywnego poszukiwania pracy, składania wielu propozycji podjęcia pracy w branżach odpowiadających jego wykształceniu żaden pracodawca nie był zainteresowany podjęciem z nim współpracy, stwierdził ponadto, że jest absolwentem (...) że przez 7 lat był asystentem i starszym asystentem na Wydziale Mechanicznym, gdzie miał otwarty przewód doktorski, że przez kolejne 7 lat był głównym technologiem w zakładach (...) w K., a następnie do czasu rozvodu prowadził wraz z żoną sieć sklepów w K.. Podniósł, że obecnie na rynku pracy nie ma żadnej oferty pracy na stanowisku mechanik odlewnik oraz że po rozwodzie podejmował się wielu prac i zajęć nie związanych z jego wykształceniem magistra inżyniera mechanika takich jak remonty domów, praca w stadninie lub generalnie prace porządkowe, zdecydowanie poniżej swoich kwalifikacji. Powód podał, że sukcesywnie aby zabezpieczyć dzieci -pozwanych wyzbywał się majątku na rzecz rodziny, dokonywał darowizn na rzecz pozwanych, tak aby finalnie pozostać z prawem współwłasności do nieruchomości położonej we W. będącej około stuletnim przechodnim mieszkaniem, nie remontowanym i w złym stanie technicznym, znajdującym się na IV piętrze budynku bez windy, w którym to mieszkaniu mieszka od 25 lat około 80 –letni brat powoda. Odnośnie swojej sytuacji mieszkaniowej P. G. wskazał, że mieszka w domu swojej partnerki gdzie nie ponosi kosztów związanych z wynajmem oraz utrzymaniem nieruchomości jednakże w zamian za możliwość mieszkania dokonuje remontów w domu oraz pomaga w pracach domowych, stwierdził też, że w 2008 roku otrzymał kwotę 180.000 zł ze sprzedaży należącego do niego lokalu użytkowego, którą przekazał na remont nieruchomości partnerki w której obecnie mieszka

od 7 lat oraz na zakup samochodu marki A. (...) i że kwota ta jest uznawana przez oboje jako ekwiwalent czynszu tytułem najmu i kosztów utrzymania. Powód podniósł, że żyje w niedostatku, że liczy, że orzeczone alimenty będą miały charakter tymczasowy, do czasu zakończenia postępowania o podział majątku, które toczy się od wielu lat wskutek obstrukcji procesowych byłej żony, a po zakończeniu tamtego postępowania odzyska część majątku, co pozwoli mu na polepszenie sytuacji materialnej i bytowej. Powód wskazał na bardzo dobrą sytuację materialną pozwanych, przywołał, że są współnikami spółki z ograniczoną odpowiedzialnością wpisaną do Krajowego Rejestru Sądowego lub prowadzą własną działalność gospodarczą.

W odpowiedzi na pozew z dnia 12 stycznia 2016 roku i 12 kwietnia 2016 roku pozwani za pośrednictwem swojego pełnomocnika wnieśli o oddalenie pozwu w całości oraz o zasądzenie od powoda kosztów zastępstwa procesowego. W uzasadnieniu zaprzeczyli by powód znajdował się w niedostatku podnosząc, że ma on możliwość własnymi siłami zaspokoić swoje uzasadnione potrzeby, że jest właścicielem samochodu marki A. (...), że może czerpać korzyści z nieruchomości położonej we W. przeznaczając ją na wynajem albo tam przenieść swoje centrum życiowe, by w ten sposób zwiększyć swoje szanse na znalezienie pracy. Podkreślono, że przy wykazaniu właściwej inicjatywy powód znalazłby pracę także i w okolicach P., czego jednak nie robi by uniknąć egzekucji zobowiązań alimentacyjnych, które na nim ciąży i wynoszą ponad 70.000 zł, jako, że nie płacił orzeczonych alimentów na rzecz pozwanych M. G. i T. G.. Wskazano ponadto, że powód w 2008 roku wyzbył się lokalu użytkowego położonego w K. przy ul. (...), który stanowił stałe źródło dochodów w kwocie 3000 zł miesięcznie i nie przedstawił dowodów na co przeznaczył pieniądze z tej sprzedaży, w szczególności nie wykazał, że przeznaczył je na remont nieruchomości w P. i można przypuszczać, że dysponuje znaczną ich częścią jako oszczędnościami. Podniesiono też, że Sąd w 2010 roku orzekł odnośnie podobnego żądania pozwu P. G., wówczas wyłącznie skierowanego przeciwko córkom powoda – oddalając je w całości, wskazując w uzasadnieniu, że powód nieracjonalnie wyzbył się swojego majątku w postaci lokalu użytkowego położonego w K. pozbawiając się stałego dochodu i nieracjonalnie zadysponował kwotą 180.000 zł uzyskaną z tej sprzedaży. Pozwani wskazali nadto, że powód w żaden sposób nie uzasadnił dlaczego domaga się takiej a nie innej kwoty oraz, że ich sytuacja finansowa nie jest tak dobra jak opisał to powód.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Pozwani M. G. urodzona (...) w D., J. K. z domu G. urodzona (...) w K. oraz T. G. urodzony (...) w B. są dorosłymi dziećmi powoda P. G. pochodzącymi z małżeństwa z D. G..

Wyrokiem Sądu Okręgowego w (...) z dnia 25 października 2005 roku w sprawie (...) rozwiązano przez rozwód z winy P. G. jego małżeństwo zawarte z D. G., zasądzone od P. G. na rzecz małoletniego wówczas T. G. alimenty w kwocie po 350 zł miesięcznie oraz umorzono postępowanie w zakresie żądania eksmisji. Odnośnie J. G. (obecnie K.) i M. G. o alimentach nie orzekano, gdyż byli wówczas pełnoletnie.

(bezsporne)

Od 2005 roku Komornik H. S. przy Sądzie Rejonowym w (...) prowadził egzekucję alimentów, obecnie zaległych alimentów należnych od powoda na rzecz T. G. orzeczonych w wyroku rozwodowym oraz od powoda na rzecz M. G. orzeczonych wyrokiem Sądu Rejonowego w (...). Egzekucja była i jest bezskuteczna, ostatnie wpłaty bezpośrednie miały miejsce w 2004 roku, a wysokość zaległości alimentacyjnych powoda na rzecz pozwanych T. G. na dzień 11 kwietnia 2016 roku wynosiła 75.256,30 zł, a na rzecz M. G. – 18.035,56 zł

Dowód: - akta komornicze (...) i (...),

- informacje komornika o wysokości zaległości powoda – karta 65-66, 100-101, 119b, 119e,

- wyrok Sądu Rejonowego w (...) w sprawie (...),

- wyrok Sądu Rejonowego w (...) w sprawie (...) wraz z uzasadnieniem – karta 102-105,

- wyrok Sądu Okręgowego w (...) w sprawie (...) – karta 106-107,
- przesłuchanie pozwanej M. G. – karta 149,
- przesłuchanie pozwanego T. G. – karta 150,

Na podstawie licznych umów darowizny małżonkowie D. i P. G. dokonywali przed wydaniem wyroku w sprawie (...) wielu darowizn na rzecz pozwanych M. G. i J. G..

Przed Sądem Rejonowym w (...) prowadzone jest postępowanie z wniosku P. G. przy udziale D. G. o podział majątku wspólnego a wartość składników majątku podlegających podziałowi wynosi ponad 2.500.000 zł.

Dowód: - umowy darowizny z formie aktu notarialnego – karta 9-16

- umowy darowizny – karta 17, 19,
- decyzje o ustaleniu podatku od spadków i darowizn – karta 18, 21,
- postanowienie SO w (...) wraz z uzasadnieniem – karta 22-26,
- postanowienie SR w (...) wraz z uzasadnieniem – karta 27-33,
- postanowienie wstępne SR w (...) – karta 75,

W dniu 14 maja 2010 roku P. G. wniósł o zasądzenie od pozwanych J. G. i M. G. na swoją rzecz kwot po 1700 zł miesięcznie tytułem alimentów poczynając od 1 maja 2010 wskazując w uzasadnieniu, że jest osobą bezrobotną, że nie otrzymuje wynagrodzenia, że znajduje się w niedostatku. Wyrokiem Sądu Rejonowego w (...) z dnia 26 października 2010 roku w sprawie (...) oddalono powództwo P. G. o alimenty, a w uzasadnieniu wskazano, iż powód, który wprawdzie nie ma stałych dochodów z tytułu pracy, świadczeń emerytalnych czy rentowych, ani też zasiłku dla bezrobotnych nie znajduje się w niedostatku przede wszystkim dlatego, że w sposób nieracjonalny wyzbył się w czerwcu 2008 roku swojego majątku w postaci lokalu użytkowego położonego w K.. Sąd podniósł iż sam P. G. podał, że istotny lokal był wcześniej wynajmowany i z tego tytułu on otrzymywał kwotę 3000 zł miesięcznie, która to kwota – jak wskazano w uzasadnieniu wyroku z dnia 29 października 2010 roku - nawet po uiszczeniu należnych podatków mogła zabezpieczyć usprawiedliwione potrzeby powoda. Skoro jednak P. G. sprzedał rzeczoną nieruchomość za kwotę 180.000 zł to mógł zdeponować tę sumę w taki sposób by generowała zyski, jak choćby zdeponowanie jej na lokacie lub zakupienie nieruchomości pod wynajem, czy w końcu rozpoczęcie własnej działalności gospodarczej, zwłaszcza że powód ma w tym zakresie wieloletnie doświadczenie. W ocenie sądu rozpoznającego ówczesne żądanie alimentów -przeznaczenia przez powoda kwoty 100.000 zł na remont domu partnerki życiowej powoda w sytuacji gdy nie posiada on stałych dochodów nie można uznać za działanie usprawiedliwione i rozważne, a już na pewno nie powinno rodzić po stronie pozwanych córek zobowiązania alimentacyjnego na rzecz ojca. Abstrahując od powyższych okoliczności sąd orzekający w poprzednim postępowaniu o alimenty uznał, że powód posiada możliwości zarobkowe i majątkowe albowiem jest osobą wykształconą i doświadczoną w zakresie prowadzenia działalności gospodarczej, nie cierpi na schorzenia uniemożliwiające podjęcie pracy. Sąd podkreślił, że z doświadczenia życiowego wiadomo jest, że w lokalnej prasie oraz na stronach internetowych jest publikowane szereg ogłoszeń dotyczących pracy, a sprawą powoda jest czy podjąłby się pracy poniżej swoich kwalifikacji i wykształcenia. Sąd wskazał ponadto, że powód jest też współwłaścicielem mieszkania położonego w centrum W., co może stanowić ewentualne jego źródło dochodów oraz ustalił, że niewątpliwie pozwane są osobami dobrze wykształconymi i uzyskują dochody ponadprzeciętne, jednakże nie są to okoliczności same w sobie skutkujące obowiązkiem łżenia na rzecz ojca alimentów, zwłaszcza, że w sposób miarodajny nie przyczynił się do aktualnego statusu majątkowego swoich córek, które posiadają duże obciążenia finansowe wynikające ze spłaty kredytów zaciągniętych na zakup własnych mieszkań oraz na wykończenie domu w K. oraz ponoszą także koszty związane ze swoim otrzymaniem. Apelację od powyższego wyroku złożył w ustawowym

terminie powód P. G.. Apelacja ta została oddalona wyrokiem Sądu Okręgowego w (...) z dnia 24 lutego 2011 roku w sprawie II Ca 41/2011, a sąd nie sporządzał pisemnego uzasadnienia swojego wyroku.

Dowód: - akta sprawy (...) Sądu Rejonowego w (...)

Powód w 2010 roku został wpisany jako dłużnik do Krajowego Rejestru Długów.

(bezsporne)

Powód ma 65 lat, z zawodu jest inżynierem mechanikiem, ma specjalizację w zakresie odlewnictwa. Był zatrudniony w Instytucie (...) w latach 1974-1980, następnie w okresie 1981-1988 jako główny technolog i technolog w Zakładach (...) z Metali Szlachetnych (...) w K. a w latach 1989 – 2008 roku prowadził prywatną działalność gospodarczą w zakresie handlu detalicznego artykułami sportowymi, odzieżą i obuwem w K.. Powód posiada prawo jazdy kategorii A i (...), umie obsługiwać komputer z systemem WINDOWS XP.

Decyzją Starosty (...) z dnia 11 marca 2011 roku uznano powoda jako osobę bezrobotną od dnia 03 marca 2011 roku bez prawa do zasiłku. W trakcie pozostania bezrobotnym pracownicy Powiatowego Urzędu Pracy udzielali powodowi pomocy i instruktażu w zakresie możliwości pozyskania środków na rozpoczęcie działalności gospodarczej udzielanych przez Powiatowy Urząd Pracy ale i inne instytucje. Powód nie otworzył własnej działalności gospodarczej. W okresie pozostawania w ewidencji bezrobotnych od 19.10.2016 roku do 10.02.2016 roku powód nie otrzymał z Powiatowego Urzędu Pracy propozycji pracy. W czasie pozostawania w ewidencji bezrobotnych powód nie złożył żadnego wniosku o rozpoczęcie szkolenia zawodowego mimo, że w czasie gdy był zarejestrowany w Powiatowym Urzędzie Pracy w D. były organizowane szkolenia m. in. w zakresie: kierowca – operator wózków jezdniowych – w okresie od 09.11.2015 – 30.11.2015 roku

Powód nie zdecydował się na rozpoczęcie działalności gospodarczej m. in. z powodu swoich poprzednich zobowiązań finansowych, uznając, że ewentualne dochody zostaną przejęte na poczet egzekucji.

W lutym 2016 roku wykreślono powoda z ewidencji osób bezrobotnych z jego winy.

Dowód: - decyzja Starosty (...) – karta 34,

- raport na temat indywidualnego planu działania powoda – karta 35-43,

- CV powoda – karta 44,

- informacja z PUP we W. i D. – karta 139-140, 143,

- przesłuchanie powoda – karta 148-149,

- przesłuchanie pozwanej J. K. – karta 149-150,

- przesłuchanie pozwanej M. G. – karta 149,

- przesłuchanie pozwanego T. G. – karta 150,

Powód pozostaje od ponad 10 lat w związku konkubenckim. Zamieszkuje w domu jednorodzinnym o powierzchni 120 m² należącym do jego konkubiny, nie dokłada się od utrzymania. Remont istotnego domu został sfinansowany ze środków powoda, który w 2008 roku za kwotę 180.000 zł sprzedał wspólnicze swój udział w lokalu użytkowym położonym na ul. (...) w K., a kwotę 100.000 zł przeznaczył na remont istotnego domu, do którego formalnie żaden tytuł prawny mu nie przysługuje. Pozostałą część ceny sprzedaży nieruchomości powód przeznaczył na zakup samochodu A. (...) – 30.000 zł oraz jego remont 10.000 zł, zaś 15.000 zł na spłatę zaległych rat na ubezpieczenie w firmie (...), z którego w późniejszym czasie, w 2012 roku zrezygnował z powodu braku środków. Powód nie posiada nikogo na utrzymaniu.

Powód na co dzień zajmuje się domem w którym mieszka, ogrodem, wykonuje w nim drobne remonty.

Powód jest współwłaścicielem mieszkania położonego przy ulicy (...) we W. o powierzchni 59 m² w poniemieckiej kamienicy, w którym obecnie zamieszkuje brat powoda nie płacąc powodowi za używanie mieszkania.

Dowód: - przesłuchanie powoda – karta 148-149,

- przesłuchanie pozwanej J. K. – karta 149-150,

- przesłuchanie pozwanej M. G. – karta 149,

- przesłuchanie pozwanego T. G. – karta 150,

Pozwana J. K. jest mężatką, na utrzymaniu ma dwoje dzieci w wieku 3 lata i 1 rok. Prowadzi własną działalność gospodarczą w zakresie finansów, w 2015 roku osiągnęła dochód w wysokości 68.162,46 zł. Mąż pozwanej J. K. także prowadzi działalność gospodarczą, w 2015 roku wykazał stratę. Rodzina pozwanej J. K. zamieszkuje w mieszkaniu o powierzchni 46m², kupionym na kredyt, a rata kredytu wynosi 1600zł. Powód nie kontaktuje się z wnukami, dziećmi pozwanej J. K., w ogóle ich nie zna.

Pozwana M. G. pracuje, ma stały dochód w wysokości minimalnego obowiązującego wynagrodzenia. Nie ma nikogo na utrzymaniu, zamieszkuje w parterem w mieszkaniu o powierzchni 46m², kupionym na kredyt.

Pozwany T. G. prowadzi działalność gospodarczą w zakresie zarządzania nieruchomościami, w 2015 roku wykazał stratę. Nie ma nikogo na utrzymaniu. Pozwany zamieszkuje wspólnie z babcią w lokalu mieszkalnym położonym w K. przy ul. (...), który jest współwłasnością wszystkich pozwanych i ich matki w 1/4 części.

Dowód: - przesłuchanie powoda – karta 148-149,

- przesłuchanie pozwanej J. K. – karta 149-150,

- przesłuchanie pozwanej M. G. – karta 149,

- przesłuchanie pozwanego T. G. – karta 150,

Po 24 lutego 2011 roku, to jest prawomocnym oddaleniu powództwa złożonego przez P. G. przeciwko J. G. i M. G. o alimenty nie nastąpiły żadne zmiany w sytuacji materialnej powoda, nie podjął on jakichkolwiek szkoleń proponowanych przez Powiatowy Urząd Pracy lub innych, nie stwierdzono u niego niezdolności do pracy. Powód nie szukał pracy jako korepetytor, gdyż nie czuł się na siłach, nie szukał pracy przy zbiorze owoców, czy np. przy roznoszeniu ulotek.

Dowód: - przesłuchanie powoda – karta 148-149,

Sąd zważył ponadto, co następuje:

Powództwo nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z przepisem art. 128 k.r.i o. obowiązek dostarczania środków utrzymania, a w miarę potrzeby także środków wychowania (obowiązek alimentacyjny) obciąża krewnych w linii prostej oraz rodzeństwo. Art. 129 § 1 k.r.i o. stanowi, iż obowiązek alimentacyjny obciąża zstępnych przed wstępnymi, a wstępnych przed rodzeństwem; jeżeli jest kilku zstępnych lub wstępnych – obciąża bliższych stopniem przed dalszymi. Z kolei przepis art. 130 k.r. i o. stanowi, iż obowiązek jednego małżonka do dostarczania środków utrzymania drugiemu małżonkowi po rozwiązaniu lub unieważnieniu małżeństwa albo po orzeczeniu separacji wyprzedza obowiązek alimentacyjny krewnych tego małżonka. Jak wynika z treści tego artykułu, z rozwiązaniem małżeństwa nie ustaje obowiązek alimentacyjny między

małżonkami. O ile do tej pory potrzeby małżonków podlegały zaspokajaniu według rygorów określonych w art. 27 k.r. i o., o tyle po rozwodzie alimentowanie byłych małżonków powinno uwzględniać reguły ustanowione w art. 60 k.r. i o. Dopóty, zatem, dopóki istnieje obowiązek alimentacyjny małżonka lub byłego małżonka, obowiązek alimentacyjny krewnych może powstać tylko w warunkach utraty zdolności do świadczenia, w całości lub części, przez małżonka zobowiązanego.

Art. 133 § 1 k.r.i o. stanowi, iż rodzice obowiązani są do świadczeń alimentacyjnych względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie, chyba, że dochody z majątku dziecka wystarczają na pokrycie kosztów jego utrzymania i wychowania. § 2 tego artykułu stanowi, iż poza powyższym wypadkiem uprawniony do świadczeń alimentacyjnych jest tylko ten, kto znajduje się w niedostatku.

Pozostawanie w niedostatku określone w art. 133 § 2 k.r.i o. może zatem uzasadniać wystąpienie z roszczeniem alimentacyjnym. Podkreślić przy tym należy, że pojęcie niedostatku jest względne, niedookreślone i musi być badane w odniesieniu do określonego stanu faktycznego. Zatem kryterium oceny stanu niedostatku, a co za tym idzie możliwości majątkowych powoda nie może mieć charakteru abstrakcyjnego, a musi być zrelatywizowane do konkretnej aktualnej sytuacji i warunków materialnych, w jakich powód się znajduje.

Sąd Najwyższy w uzasadnieniu tezy III uchwały z 1987 r. w spr. alim. wyjaśnił, iż „niedostatek występuje wtedy, gdy uprawniony nie może w pełni własnymi siłami, z własnych środków, zaspokoić swych usprawiedliwionych potrzeb”. Spośród przyczyn powstania niedostatku, można wymienić chociażby niemożność podjęcia pracy zarobkowej wskutek konieczności zajmowania się utrzymaniem i wychowaniem dzieci, a także brak kwalifikacji zawodowych do wykonywania takiej pracy, odpowiedniej do wieku, stanu zdrowia i posiadanych umiejętności.

Jak wynika z zebranego w sprawie materiału dowodowego, powód jest w pełni władz umysłowych, zdrowym fizycznie 65 letnim człowiekiem, który od 13 lat nie pracuje, nie podejmuje działalności gospodarczej, nie dbając o swoje zabezpieczenie na starość.

Co istotne, okoliczności powyższe nie uległy w żaden sposób zmianie (poza oczywistym wpływem lat) od poprzedniego prawomocnego orzeczenia sądu wydanego w tożsamej sprawie w lutym 2011 roku, zatem odnośnie J. K. (poprzednio G.) i M. G. sąd orzekający obecnie, na mocy art. 365 § 1 k.p.c. jest związany tamtym orzeczeniem, a zgodnie z art. 366 k.p.c. wyrok prawomocny ma powagę rzeczy osądzonej pomiędzy stronami w zakresie tego, co było podstawą sporu. Zatem jakiegokolwiek obecnie powoływanie się powoda na nieprawidłowości dotyczące tamtego rozstrzygnięcia, czy to dotyczące błędnych ustaleń i czy też błędnej oceny faktów, w tym przeprowadzonej w tamtym postępowaniu krytycznej oceny nierozważnego wyzbycia się przez P. G. majątku – są w stosunku do obydwóch pozwanych córek wyłączone, gdyż obecnie przedstawiane argumenty powoda były oceniane w toku postępowania odwoławczego przez Sąd Okręgowy w (...) i nie zostały uwzględnione, a jak wskazano wyżej zarówno sąd jak i strony są związane tamtym rozstrzygnięciem.

Zatem rolą sądu odnośnie pozwanych córek była analiza zasadności powództwa w oparciu o okoliczności, które zaistniały po wydaniu wyroku Sądu Okręgowego w (...) w sprawie (...). Jednakże powód nie przedstawił żadnych nowych okoliczności i dowodów na poparcie swojego roszczenia, nadal powołując się na te same co poprzednio fakty, które były już poddane wnikliwej analizie w toku poprzedniego procesu. Jak słusznie wskazał Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 14 lutego 2001 roku w sprawie ICKN 1341/00 „dorosły, sprawny życiowo i zdrowotnie człowiek powinien w pierwszym rzędzie starać się wykorzystać własne możliwości samodzielnego utrzymania się, a dopiero potem liczyć na pomoc alimentacyjną”. Tymczasem powód takich starań od ponad 13 lat nie podejmuje, znajdując bardzo wiele usprawiedliwień i rzekomych przeszkód, a podstawowym powodem jego braku aktywności zawodowej w ocenie Sadu wydaje się być fakt, że powód ma pełną świadomość tego, że jak zacznie ujawniać faktyczne dochody czy to z pracy czy to z działalności gospodarczej to narazi się na egzekucję komorniczą, m. in. zaległych zobowiązań alimentacyjnych. Konsekwencją takiej postawy jest to, że powód nie robi faktycznie nic by zapewnić sobie dochody, nie podejmuje szkoleń by zmienić swoje kwalifikacje, nie szuka pracy np. przy roznoszeniu ulotek, a powszechnie wiadomym jest, że takich ofert pracy na tutejszym terenie jest dużo. Powód wybrał życie emeryta, który uprawia

ogórek i zajmuje się domem, nie zadbałszy uprzednio o swoją przyszłość w okresie emerytalnym i nie ma żadnych powodów by obecnie obowiązkiem jego utrzymania obciążać pozwanych. Powód nie udowodnił bowiem, że znajduje się w niedostatku, rozumianym w sposób wskazany wyżej. Jest współwłaścicielem mieszkania we W., ma roszczenie do swojej konkubiny o zwrot nakładów na jej nieruchomości, zaś że z powyższych praw nie chce korzystać jest jego sprawą, nie uzasadniająca uwzględnienia żądania pozwu w stosunku do pozwanych, szczególnie, że powinni być oni być pozwani w drugiej kolejności, zgodnie z art. 130 k.r.i.o., gdyż jak wskazano wyżej obowiązek alimentacyjny jednego małżonka nawet po rozwiązaniu lub unieważnieniu małżeństwa lub po orzeczeniu separacji wyprzedza obowiązek alimentacyjny krewnych tego małżonka, czyli obowiązek alimentacyjny dzieci.

Odnośnie zaś pozwanego T. G., nie będącego pozwanym w poprzedniej sprawie z powództwa ojca o alimenty – to Sąd orzekający w niniejszej sprawie w pełni akceptuje stanowisko zawarte w poprzednich wyrokach sądów obydwóch instancji, dotyczące ustalonych przyczyn niezasadności powództwa w tamtym okresie łącząc to z wyżej przedstawioną argumentacją dotyczącą braku nowych okoliczności zaistniałych po stronie powoda po wydaniu tamtego wyroku, gdyż powielenie tych samych argumentów odnośnie pozwanego T. G. jest niecelowe.

Reasumując powyższe, Sąd doszedł w niniejszej sprawie do przekonania, że powód jest w stanie, podjął zatrudnienie by zaspokoić swoje usprawiedliwione potrzeby na podstawowym poziomie, zaś argumentacja, że nie przedstawiono mu ofert pracy nie została przez Sąd uwzględniona, gdyż z okoliczności niniejszej i poprzedniej sprawy wynika, że powód nie szuka realnie pracy, powtarzając twierdzenia, że nie ma pracy dla inżyniera odlewnika, a jednocześnie nie jest zainteresowany przekwalifikowaniem się, czy też podjęciem pracy, która nie wymaga kwalifikacji, jak np. powołane wyżej roznoszenie ulotek.

Analiza zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego nie wykazała zatem, aby powód znajdował się w stanie niedostatku uzasadniającym zasądzenie na jego rzecz alimentów na mocy art. 133 § 2 k.r.i.o. Dodatkowo, co należy wskazać jedynie na marginesie powód w żaden sposób nie wykazał wysokości żądania pozwu, a jego argumentacja, że tyle wynosi minimalne wynagrodzenie w Polsce nie zasługiwała na uwzględnienie, gdyż w toku sprawy o alimenty sąd bada nie statystyczne usprawiedliwione potrzeby wnoszącego żądanie lecz wysokość faktycznych usprawiedliwionych potrzeb osoby uprawnionej do alimentów.

Zgromadzony w sprawie materiał dowodowy nie pozwala, zdaniem Sądu na uwzględnienie powództwa.

Zgodnie z wyrokiem Sądu Najwyższego z dnia 07 września 2000 roku w sprawie ICKN 872/00 w niedostatku znajduje się ten, kto nie może własnymi siłami zaspokoić swoich usprawiedliwionych potrzeb w całości lub w części; a usprawiedliwione potrzeby te takie, których zaspokojenie zapewni uprawnionemu normalne warunki bytowania, odpowiednie do jego stanu zdrowia i wieku. Tymczasem powód ma zapewnione normalne warunki bytowania odpowiednie do swego stanu zdrowia i wieku, które zapewnia mu konkubina, obdarowana przez niego faktycznie kwotą 100.000 zł co utwierdza Sąd w przekonaniu o słuszności przedstawionych wyżej wniosków.

Mając powyższe na uwadze powództwo zostało oddalone w całości.

Orzeczenie o kosztach zastępstwa procesowego udzielonego pozwanym zostało wydane na podstawie przepisu art. 98 k.p.c. w zw. z § 7 ust. 1 pkt 11 w zw. z § 7 ust. 4 obowiązującego w dniu wszczęcia postępowania rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz.U. Nr 163, poz. 1348 z późn. zm.) z tym, że jego kwota została omyłkowo określona.